

[Indenrigsministeren.]
 det overalt i Landets Kommuner. Der, hvor man tidligere ikke anvendte Bestemmelserne om Retten til at udskrive Pligt-kørsel og Pligtarbejde, vil Kommunalbestyrelsens Adgang til at træffe Beslutning for sin Funktionstid, saaledes som det er sagt i § 2, ikke kunne bringes til Anvendelse, thi Amsraadets Billigelse skal indhentes, og dette vil sige, at der skal være virkelig tvingende Grunde til Stede for at etablere Pligtarbejde, med andre Ord, man skal have haft det hidtil og skal kunne fremføre gode og gyldige Grunde for, at man ønsker at fortsætte dermed. Der kan altsaa i Fremtiden kun blive Tale om Adgang til at udføre Pligt-kørsel og Pligtarbejde i de Kommuner, hvor Bestemmelserne hidtil er blevet bragt til Anvendelse, og der kan det kun ske efter Kommunalbestyrelsens Beslutning og kun med Amsraadets Billigelse, hvilket naturligvis er Udtryk for, at gode, stærke Grunde skal tale derfor, og tillige Udtryk for Ønskeligheden af, at man for de forskellige Amter paa dette Omraade kunde naa til en ensartet Praxis. Derfor har det ærede 5te Medlem for 4de Kreds aldeles ikke Ret, naar han siger, at Bestemmelsen i § 2 ophæver Bestemmelsen i § 1. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil underkaste dette en lidt nærmere Overvejelse, maa han komme til et andet Resultat. Bestemmelsen i § 1 er den almindelige Bestemmelse. Bestemmelsen i § 2 tilsigter, at man, hvor Forholdene ikke tillader en øjeblikkelig Overgang til Udførelse af alle saadanne Arbejder ved dertil lejede Køretøjer og Folk, og naar der er stærke, tvingende Grunde dertil, kan blive ved de bestaaende Tilstande i vedkommende Kommunalbestyrelses Funktionstid og ikke længere. Saa kan den nye Kommunalbestyrelse naturligvis tage Spørgsmaalet op til Overvejelse paa ny; men her kræves atter Amsraadets Billigelse, og jeg tror, at man herigennem vil komme ind i en hurtig Udvikling, som fører bort fra hele dette System, hvad jeg naturligvis maa anse for det ønskelige, fordi det i Virkeligheden for visse Klasser af Befolkningen betyder en særlig Byrde, som under Hensyn til den moderne Tids Udvikling paa Transportomraadet, med Hensyn til Arbejdets Deling, ikke længer kan siges at være rimelig.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds nærrede Betænkelse ved Bestemmelsen i § 4, idet han mente, at man derigennem

wilde udvide det Omraade, indenfor hvilket der kan paalægges Personer Pligt-kørsel eller Pligtarbejde. Dette har ingenlunde været Hensigten. Ogsaa jeg havde ønsket, saaledes som det var naturligt at have udtrykt det, at Grundlaget for hele Fordelingen indenfor en saadan Kommune, hvor der bliver Adgang til Pligtarbejdes Udførelse, skulde være Ejendomsskylden. Jeg havde ønsket, at man paa dette Omraade skulde være kommet bort fra Hartkornet. Men Forholdet er det, at mange Steder, hvor Pligtarbejde og Pligt-kørsel udskrives, sker det i Henhold til en meget gammel Ligning, som hviler paa Hartkornet, der jo i svundne Tider var Grundlaget for alle slige Forholds Ordning rundt om i Landkommunerne. Og hvis nu dette har virket til fuld Tilfredshed, og ingen er utilfreds dermed, saa har jeg, i Overensstemmelse med Kommissionens Opfattelse, ikke fundet, at der var Grund til under saadanne Omstændigheder at paalægge Kommunerne Byrden med at udarbejde en ny Fordeling.

Naar det ærede 19de landstingsvalgte Medlem (Rasmus Rasmussen) udtalte, at han ansaa det for ønskeligt, om Bestemmelserne i § 4, 2den og 3die Linie, blev ændret derhen, at Grundskylden skulde være Fordelingsgrundlag, gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at det Fordelingsgrundlag, som her er foreslaaet under Navnet Ejendomsskyld, netop er Grundskylden; thi naar vi taler om Ejendomsskyld i moderne Lovgivning, menes dermed Grundværdien plus tre Fjerdedele af Bygningsværdien, saaledes at det ærede Medlems Ønske allerede er opfyldt gennem Lovforslaget. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det kan jo kun være med Tanken paa Bestemmelsen om Hartkornet, men da dette ikke kan blive Fordelingsgrundlag andre Steder end der, hvor det i Forvejen er det og hidtil har virket tilfredsstillende, synes det mig dog at være en mindre rimelig Reformiver at ville omstyrte, hvad Befolkningen i den paagældende Kommune er tilfreds med.

Naturligvis er Bestemmelsen i § 17, om Lovens Ikrafttræden den 1. April 1928, en Inkurie. Jeg takker, fordi man har gjort opmærksom derpaa. Aarsallet skal selvfølgelig forandres til 1929.

Jeg forstaaer, at man fra alle Sider ønsker at prøve Lovforslaget nærmere i et Udvalg, hvad jeg naturligvis ikke kan have det fjerneste at indvende imod. Jeg tilsiger gerne mit Medarbejderskab ved